

„Nu vă jucați cu Duhul lui Dumnezeu”

Sâmbătă, 9 ianuarie 2010

Gili Cârstea

Acest apel a fost făcut conducătorilor de la Battle Creek, la scurt timp după rebeliunea de la Minneapolis, în februarie 1890. Venise lumină prin care Dumnezeu dorea să pregătească poporul pentru destinul lui înalt, acela de a permite lui Dumnezeu să Se descopere lumii pe calea Sa: „Voi fi sfințit în voi, sub ochii lor.”

Dar nu a reușit, deoarece frații, fără să înțeleagă problemele naturii umane aflată sub controlul legii păcatului și a morții, au mers pe același drum ca și înaintașii lor:

„Este exact ca pe vremea iudeilor. Când vine o solie, de ce oare toată puterea conducătorilor se ridică împotriva ei, ca să nu ajungă la popor?... Atunci când Dumnezeu ne trimite lumină, lăsați-o să ajungă la popor, și nimeni să nu închidă ușa, sau să încerce să închidă ușa. Deschideți ușa inimii și lăsați razele strălucitoare ale luminii să pătrundă în inima și în mintea voastră. Vă rog, lăsați Soarele Neprihănirii să intre” (The EGW 1888 Materials, 541).

Acesta a fost unul dintre acele momente speciale din istorie, când o imensă barieră de necredință și prejudecăți se ridicase între Dumnezeu și poporul Său. Orice cale de comunicare era viciată, orice argument era neutralizat, orice apel se pierdea în vânt. Nu numai că solia și solii trimiși de Dumnezeu erau batjocoriți, dar frații refuzau acum chiar vocea aceea pentru care aveau toate argumentele că fusese unealta lui Dumnezeu pentru călăuzirea bisericii timp de patruzeci de ani.

Pasajul continuă:

„Acum, dacă aceasta este lucrarea mea, și dacă Dumnezeu așteaptă de la mine să mă ridic și să mă opun acestei atitudini, o voi face. Dar cât

timp va mai dura până când vă decideți dacă primiți sau nu mărturia mea? Cât timp va mai dura până când ea va avea vreo importanță pentru voi? Cât timp va mai dura până când veți accepta cuvântul care a fost în mijlocul nostru chiar de la început? Cât timp veți mai respinge și lepăda mărturia, în favoarea propriilor voastre simțăminte, idei și impulsuri?

„Am stat aici și am luptat pentru fiecare centimetru de teren ca să putem avea chiar solia care a fost dată acestui popor, ca să pot lucra împreună cu Dumnezeu. Vreau să știu cât va permite Dumnezeu acestui popor să nege, și să blocheze calea, ca lumina pe care El a trimis-o poporului Său să nu ajungă la ei. Cât timp ne vom mai confrunta cu această situație?” (The EGW 1888 Materials, 541).

Cât timp?

Dacă ar fi știut că vor fi peste 120 de ani, sora White ar fi leșinat acolo, la amvon, înaintea întregii adunări a conducătorilor de la Battle Creek. Dar viitorul acesta cumplit a fost ascuns de ochii ei. Era o povară imposibil de suportat, pentru cineva care aproape că atinsese fizic „mântuirea lui Israel.” Ea înțelesese că acea solie era începutul mării strigări, strigare care ar fi trezit poporul acesta adormit, făcându-l să iasă în întâmpinarea Mirelui într-un fel la care nu se gândise niciodată. Solia aceea avea darul să încheie taina lui Dumnezeu, astfel ca îngerul al șaptelea să poată suna din trâmbița lui. Era „începutul ploii târzii,” lumină care urma să se dezvolte în solia „celuilalt înger,” din Apocalips 18, astfel ca mulțimile din Babilon să vadă că „Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.”

Și pasajul se încheie astfel:

„Cât timp va mai fi oferită acestui popor îndurarea lui Dumnezeu în zadar? Apelez la voi, pentru numele lui Hristos, eliberați calea Împăratului, și nu vă jucați cu Duhul lui Dumnezeu!” (The EGW 1888 Materials, 541).

Apelul a căzut la urechi surde, căci până în ziua de azi conducătorii noștri nu pot recunoaște faptul evident că în 1888 calea Împăratului a fost blocată, că ea a rămas blocată până în ziua de azi, și că în toți acești 120 de ani nu am făcut decât să ne jucăm cu Duhul lui Dumnezeu.

Cât va mai dura această situație? Cât ne vom mai juca de-a religia, deși vedem bine că acest joc nu reușește să deschidă ușa blocată la care bate Hristos? Pe cine onorăm în interminabilele servicii divine, dacă Hristos este afară și bate la ușă? Când ni se vor deschide ochii, să

înțelegem că a sosit vremea să eliberăm calea împăratului, blocată în 1888, și să încetăm joaca cu Duhul lui Dumnezeu?